

ԿԱՆՈՆ

ՏԵՂԻՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՆՈՒԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՐՆ

ԱՐԱԿԱՆՔ որ մեր գրականութեան գանձերէն մէկն են, ըստ պատմական աւանդութեան՝ հինգերորդ դարէն կը սկսին յօրինուիլ, ի տուրք թարգմանչաց, և հետեւեալ գարուց մէջ գընալով կ'աճին հայրապետաց ձեռամբ կամ նոցա յանձնարարութեամբ կամ հաւանութեամբ, և ասոնք կը մտնեն բոլոր եկեղեցեաց մէջ :

Բայց եկեղեցական երգեցողութիւնն հրապուրեր է միշտ վիճակաւորաց և շատ իշխանազուն նաև ռամիկ աշխարհականաց իսկ սրտերը, և շատեր ինքնին գրած են շարականներ. այն պատճառաւ հանդիպեր է՝ որ ոմն այս գաւառին և ոմն միւսին և այլ ոմն երրորդին մէջ՝ մի և նոյն աւուր կամ տօնի յիշխատակը տարբեր բանիւ և երգով շարագրեր է՝ կամ տեղ մը ի պատիւ այն տօնին կամ սրբոյն՝ որոյ վըկայարանն ունէր և յատուկ պաշտպանութիւնը, կամ ըստ փափաքանաց գաւառի իշխանին, անոր սեփական շարական շիներ և երգեր։

Այս կերպիւ կ'աճէին շարականք և անմիաբանութիւն կը մտնէր եկեղեցեաց մէջ. այնպէս որ է գարուն ներսէ գ. Շինող հայրապետն Վարդավառիւ տօնին, երբ կը գտուէր ի բագուան, այլ և այլ գաւառներէ հաւաքուած դպիրը սկսան տեսակ տեսակ շարական երգել, առանց մին միւսին գիտելուն. և փոփոխելով միւսեանց երգածք. Զայս տեսնելով հայրապետն, սահմաննեց՝ որ ընդհանուր եկեղեցեաց մէջ միայն այս ինչ և այն որոշուած շարականք երգուին՝ ըստ աւուրն խորհրդոյ. (Կիրակոս Պատմիչ. Վենետիկ. 1865 էջ 34):

Սակայն շարականաց աճումն տեւեց մինչեւ ցերեքտասաններորդ դար, և աւելի ևս յառաջ. երեքտասաններորդն սահման մի եղաւ, և այն շարականք որ մինչեւ այն ժամանակ ի կաթողիկոսաց ընդունելի եղած էին՝ նորա մնացին ի գործածութեան մինչեւ այսօր. և որք դեռ չէին ընդունուած, և կամ ընդունուած՝ բայց ոչ ընդհանուր աղգէն, նորա անգործածելի մնացին: Կան այսօր նոյնպիսի շատ շարականներ երեքտասաններորդ դարու գրչագիր շարակնոցաց մէջ, որով կ'իմանամք անոնց հնութիւնը: Այսոնցմէ զատ կան և յուրինեաց արքունական եկեղեցեաց և բոլոր կիլիկիոյ մէջ, որովէս կը ցուցնեն նոցա յիշխատակարանք, երգուած շարականք, որոց ոմանց համապատասխանող աւուր պատշաճի ուրիշ շարական չունիմք այժմ, և գտուին ասոնց մէջ գեղեցիկք և իմաստալիք, որը արժանի եղած են այնչափ եկեղեցական և իշխանական անձանց յարգանաց:

Որոց հակառակ կան հասարակ ընդունուած շարակնոցի մէջ՝ այնպիսի շարականներ ալ, որք իմաստի և հանձարոյ կողմանէ՝ շատ ստորեւ են թէ հին և թէ այդ վերջի յիշեալ շարականներէն. օրինակի համար, Տրդատայնը մնան ստորբ, վեհ, մեծագործ, աննման և հաւատոց ու հայրենեաց սին հանդիսացող պաշտելի անձին ընծայուած երեքտուն շարականը, որ փոխանակ յիշեցնելու մեզ նորա գերազանց աստուածպաշտութիւնը, եկեղեցւոյն մատուցած անդուգական երախտիքը, իւր արքունական պանկը քարայրի մը մութ անկիւնը տանել նետելը, և այն, որոց համար մի այն կը տանեմք զինքը, կը յիշեցընէ անհաճյ և երկրայելի օրի-

**նակներով նորա ի հեթանոսութենէ
դարձը:**

Հիմայ անսովոր կամչի գործածուած
երգերէն կան՝ բաց յայլոց՝ Քրիստոսի
Ծննդեան, — զոր ի կիւլիկիա երբեմն
ըստ Լատինաց և Յունաց գեկտեմբերի
25ին կը տօնէին, — մեր գրչագրին
համաձայն չորեկորեայ շարականներ,
հանդերձ Ճրագալուցիւ, և պատկեր
մայլ Ծնօրէնութեան աւուր (ի 1 յու-
նուարի). որոց բովանդակին գլուխը
գրուած է, « Տեառն Գրիգորի Հայոց
կաթողիկոսի ասացեալ ». և շատին
տանգրուխ տառերը կը յիշեցնեն թէ
գրուած են խնդրանք Կոստանդիանոս
(Կոստանդին) արքայի, Ո՞ր Գրիգոր և
ո՞ր Կոստանդին: Այդ անուամբ ժա-
մանակակից կը գտնեմք գրիգոր է,
Անաւարդեցին (1294–1307), և զբ.
Կոստանդին թագաւոր (1298–1305),
որդի Բ Լեռնի և եղբայր Բ Հեթմայ.
Հետուարար նոյն շարականաց շատին
հեղինակ այդ կաթողիկոսն է, և խըն-
դրողն այդ թագաւորն: ՄԵնք այս ան-
գամ ըստ պատշաճի ամեան, զնեմքը
Քրիստոսի Ծնօրէնութեան կանոնը,
յորում՝ որպէս և միւսոց մէջ, կը ընան
տեսնել ուղղամիտ քննողք՝ հեղինակին
եռանդուն և գեղեցիկ հանճարզն հետ՝
նա և խնդրողին բարեպաշտութիւնը:
Գրչագիրն՝ յորմէ հանած ենք հետե-
ւեալը, գաղափարած է չորեկտասանե-
րորդ գարու սկիզբն գրուած արքու-
նական օրինակէ մի:

ՕՐ ՀՆ ՈՒ ԹԻ ԽՆ

ԲԿ. կամաւ յանձն առեր զօրէնս որ օրինաց
ես ծէր, այսօր կասարել զանհնապան-
դութեան մարդոյն՝ օրինավուց պարախս,
հնազանդութեամբ յանձնին քո քաւել. ար-
նօրէնութեան քո երկրպագանեմք:

Որ հնազանդելով Հօր ի մարմին խո-
նարկեցար և ծնեալ տղայացար, մկրսեալ
յարգանդէ զպասուիրանն առնել և ութ-
օրիայ թիվասութեամբ Հօր հնազանդե-
ցար. անօր ”:

**Սաեղծեալ նախահայրն աւարածեաց
զման զպասուիրանն տուեալ լուծեալ
զԱրարչին՝ իսկ որ որ ստեղծի նորին
մարմնով ետուր մեզ կեանո կատարեալ
զօրէնան Մոլուսի քոյին՝ ծառային.
անօր ”:**

Տիրեալ օրինացն կատարմամբ քո
զնոյն որ ի վերայ յանցողաց տիրէր, յետ
կատարելոյն իշխանաբար լուծեր զոր մարդ-
կային բնութիւնն բառնալ զբեռն ոչ կա-
րէր. անօր ”:

**Ամաշեցուցեր հասեր զպատճառս որ
հակառակ զքեզ Հօր բամբասէին, զբո-
լորն անթերի ի մկրանէ հնազանդու-
թեամբ լցեալ զօրէնան ստուերին. անօր ”:**

Նշան ամբարձեալ աստեղբ ի հեթա-
նոսաց զեւուոր ազգ կոչեցեր, լոյս յա-
րեւելից առ ի բարձանց տեսեալ այսօր
զծնունդ քո ցոցին. անօր ”:

Նոր իորան լուսոց և ասպանակ քանին
կոյս կաստածածին, զմօր քոյ Եւայի պա-
տուիրանին լուծումն ելից անձին քո որ-
դին. զպարտս մեր հայցեա թողով քաղ-
ցրութեամբ :

ԳԿ. Դասկ երկնաւորացն հիացմամբ հեղեալ
յերկիր այսօր սրանշանան. տեսեալ զԱ-
րարից որ տղայացեալ յերկիր առնուս կո-
չումն անուանակութեան. փրկեա զմեզ
թիսուս փրկիչ աշխարհի :

Ի Հօրէ ծնեալ նախ քան զարուեակ,
յառաջ քան զարե անուն քո անժման-
նակ, ի ժամանակի անուանալոցցար
ութօրեայ մանուկ մարդկամբ թիսուս կո-
չեցար. փրկեա ”:

Ի փրկութիւն իշեալդ աշխարհի թիսուս
կոյլու ըստ Գարբիէլի, որ ի յաւետելն
զմայր քո ասէր թիսուս քեզ կոչել և ի
զործոյն արդեանց զԺէրդ անուանազրել.
փրկեա ”:

**Այսօր ցընծան երկինց և երկիր ա-
նուանալութեամբ Փրկչիք բոլորից, որ
սկիզբն իցի կոչող բան դպից, ութօրեայ
առնուս այսօր անուն ի քո ծառայից.
փրկեա ”:**

Նախ գուշակէր հրեշտակն Յափերփայ
թիսուս կոչեցես ասէր զանուն նորա, որ

զիւր ժողովուրուս փրկէ ի մեղաց՝ առ ի քատութիւն եկեալ յանցանաց. փրկեա”:

Որ զծնունդ քո հրեշտակն աւետէր Փրկիչ ձեզ ծնաւ հոլուացն գոչէր, զգիրկազոր անունդ որ նախ անհմանեալ և յերկնէ բերեալ այսօր առնուս յերկի Յիսուս կոչեցեալ. փրկեա”:

Սափոր ոսկի լի մանանայիւ և սեղան քատութեան երկնային հացիւ, ի մեղաց տապայն ամպ հոլանաւոր և անգիտութեան խաւարին սինդ լրսաւոր, մայր փրկութեան այսօր փրկիչ կոյելոցն. մաղթեալ զմեզ փրկել ի յանչէջ հրոյն:

Հ.5. Անսկիզբն աստուած անահուն բնութիւն և սրանչելի. այսօր յարկեանց մեր փրկութեան զործոյ. ծնանելով անուանադրիս յերկի. զքեզ օրհնեմք աստուած հարցն մերոց:

Բամից հրեղինաց զանծանօթ խորհուրդ երկնաւորաց, ի յերկրայնոց կոչիս Յիսուս անուն, տղայացեալ ի մօրէ կաթնասուն. զքեզ օրհնեմք”:

Քան զարե յառաջ հինաւուրցոց և յափեանցն Տէր. աղայ ութօրեայ այսօր զօրէնս լցեր ութերորդ հանկերձելոցն Հայր. զքեզ օրհնեմք”:

Գ.6. ԶՏէր օրհնեցէք, բարձր արարէք զնայափեան:

Աըրայն երկնից մարդ ծնաւ, հոլաց յայտնեալ օրհնեցաւ և զմոգ ընկալաւ. բարձր”:

Յայրն և մնաւր տղայացաւ, կուսի կաթամբ դիեցաւ և խանձարեցաւ. բարձր”:

Նախնեաց հարցն որդիացեալ զնոյն նշանակն ընկալեալ զիստումն իւր լցեալ. բարձր”:

Մ.7. Խոնզա բերկեալ Աստուածածին, մայր փրկութեան աիեցերաց, այսօր զգիրութիւն Աստուածոյ ամենայն ազգը երկի, տեսին ի քէն զՏէրն որ Փրկիչ կոչի. վասն որոյ ամենեցեան զմայրդ Փրկին մեծացուցանեմի:

Նոր սիամի զգիրիչն խորայէլի ետուր ծննդեամբ կոյս Տիբունէի, այսօր որ զնոպւաց գերութիւն մարզկան փրկեալ զարձոց վառեալ փայլմամբ զիւր փրկութիւն եցոյց. վասն որոյ”:

Դու Մարիամ բանին կրող մայր օրհնեալ անուանն Յիսուսի ծնող զոր լըւար Փրկիչ ծննդիլ, այսօր տեսեր կոչեալ զերեշտակին բան, ցնծաւ ի զուս եղեալ. վասն որոյ”:

Ո.7. Բոսեալ զնավման տրտմական, Քրիստոս լուծեր ի քո ծննդիւն, զպարտա անհիծիցն ստուերական, թլփատութեամբն տղայական. զի կասարեալ զօրէնս լուծեր՝ լցեալ յանձին քո կոչեցեր:

Երեւեցար թլփատելով՝ ճշմարտապէս մարմին գոլով, ոչ առ երեւելով այլ մարդ զբնութիւն մեր ունելով. որով զծննունդ քո վերօրհնեմք՝ անօրէնսութեանդ երկրպագանեմք:

Անուանեցար Յիսուս յերկրի, տղայ ութօրեայ մանուկ կուսի, որոյ անունդ է որանչելի, Տէր գատաւոր ութերորդի. որով զծննունդ քո”:

Յընծաւ կոյս մայր դուսար Դաւթի, լուծիչ պարտեաց մօրն Եւայի. անուշանա բռուվատ սովի, ամպ յորոյ զիրի Տէրն նատի. որում ի մէջնչ մաղթեաւ նմին կոյս Մարիամ Աստուածածին:

Տ.8. Զօրաց երկնից օրհնաբանեալ՝ նոր Յազաւոր մեր ծննեալ, զքո ծառային օրէնս եղեալ ընդ մէջնչ այսօր զոր լցեալ:

Բասար յերկրի ճշմարտութիւն, Քրիստոս ծընեալ փրկութիւն. աստեղը յերկնից երեւեցար, արքարութիւն մեր եկեալ:

Անուանադրեալ կոչիս յերկրի, Յիսուս փրկիշ աշխարհի, որ զկէնզանիս ստեղծեալ ածեր, նախ առ Ազամ անուանել:

Նըշանակեալ աստեղը յերկնից և հրեշտակացըն զնոյից, ի թեթէկէնմ քաղաք Դաւթի արքայդ նոր մանուկ կուսի:

Ստեամբ մօր կաթամբ կերակրէի՛ բռամբ զոիեցերս ունէիր. ի խանձարոց զոլով պատեալ և սրովրէիցն ծածկեալ:

Սարսեալ ահիւ զօրք երկնային՝ ի վայր հեղեալը առ այրին. լուսով զնովիւսն աւետէին փառք ի բարձունս երգէին:

Ծաղիկ զաշտին Բեթղէնեմայ շոշան հոլուացն Եփրաթայ, բռուր կողովի և զըմուս, այրիւ. կեցո՛ զմեզ ծնող Քրիստոսի: